

fonrådgivning af andre. Det, jeg bare forsøger at sige, er, at vi jo allerede i dag har en mulighed for, hvis det enkelte barn har problemer, at den kommune, hvor barnet bor, altså barnets egen kommune, og de rådgivere, som kender de specifikke lokale forhold, kan træde til. Jeg synes da egentlig, at det ville være at skyde over målet, hvis vi nu laver en statslig organisation, der skal tage barnet i hånden. Jeg forestiller mig, at når man som barn ringer til en rådgivning på den her måde, så bliver man rådgivet om, hvilke muligheder man har, og det bakker jeg meget op.

Men med hensyn til den specifikke klageadgang og med de muligheder, der i den forbindelse er for misbrug af børnene af andre – jeg siger ikke, at Børnerådet vil misbruge børnene – som måtte have interesse i, at børnene klager, synes jeg, det er vigtigt, at vi holder fast i, at det er kommunen, man henvender sig til, og at det er der, man får den hjælp og støtte, som man måtte have behov for.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu kan det jo være, at det er kommunen, man har lyst til at klage over, og så er det jo et problem, hvis det er kommunen, der også skal hjælpe en med klagen, og på en lang række områder har børn jo ikke de muligheder i dag for at klage til kommunen.

Det er derfor, vi synes, at der er behov for at se nærmere på, hvad vi gør for at styrke børns retsstilling, således at de, der er i klemme, får noget hjælp, og gerne inden det kommer helt dertil, hvor de måske skal anbringes.

Derfor vil jeg høre, om ikke fru Inge-Lene Ebdrup vil være åben over for at kigge mere på, hvad vi gør for at hjælpe børnene, også med alle de bud, som de organisationer, der arbejder med børn og med at hjælpe dem i de mange forskellige konkrete problemer, de kan være i, kommer med.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg vil gerne være med til at kigge på det. Det, jeg også har sagt hele tiden, er, at jeg bare synes, vi skal kigge på de specifikke problemstillinger. Jeg synes, vi skal kigge på f.eks. samværsreglerne, på, hvordan vi kan styrke børns retsstilling, når de er i den situation, at far og mor bliver skilt, hvordan vi sikrer, at deres rettigheder bliver varetaget.

Jeg synes, vi skal kigge specifikt på, at hvis man f.eks. bliver anbragt uden for hjemmet, har man behov for en yderligere retssikkerhed end den, vi har iværksat med anbringelsesreformen i dag. Der er vi åbne for at diskutere det hele.

Det er bare den her generelle klageadgang, som vi mener ikke rigtig løser de problemer, som vi gerne vil have løst, set i sammenhæng med, at når man lægger ansvar over på børn, som det jo er, når man giver dem en klageadgang, er der også nogle, der kan misbruge børnenes rettigheder.

Derfor mener vi ikke, at det er den rigtige vej, men vi er altid åbne for en drøftelse.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er den socialdemokratiske ordfører, fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

De fleste forældre opdager hurtigt, at deres barn eller børn ikke er en klump modellervoks, som de bare kan forme, som de måtte lyste. Vores børn er først og fremmest mennesker og individer, individer med egen personlighed, integritet og selvfølgelig også med egne rettigheder.

Kl. 14.20

I et historisk perspektiv er det her syn på børn ret nyt. Anerkendelsen af de små medborgere er løbende skrevet ind i lovgivningen på forskellige områder med rettigheder, men der er da stadig lidt rod forbundet med forskellige aldersgrænser, for logikken er egentlig ikke altid lige til at få øje på. Når overblikket kan være svært for os, som jeg også synes dagens diskussion understreger, hvordan må det så ikke være for børnene at hitte rundt i?

Man skal kende sin ret for at kunne kræve den, og børn så vel som voksne har brug for at få råd og vejledning om deres rettigheder i konkrete sager. Børns behov er ikke mindre end voksnes, måske tværtimod.

I dag har vi allerede behandlet et forslag på det her område, og fra Socialdemokratiets side har vi fremlagt vores bud, som jo har været diskuteret i salen som det foregående punkt. I vores forslag både inddrager og forpligter vi Ombudsmanden, og vi udvider samtidig Børnerådets kompetence.

Børnerådet rådgiver jo allerede i dag børn i konflikter, som er knap så juridiske og mere relaterer sig til den almindelige hverdag. Det kan være dumme forældre, det kan være klassekam-